

‘Ja, hier ben ik!’

Op het hoogfeest van de Heilige Willibrord, zaterdag 7 november aanstaande, zullen twee studenten van het Ariënskonvikt de priesterwijding ontvangen. Voor een priesteropleiding is de priesterwijding altijd het hoogtepunt van het studie- en vormingsjaar, maar uiteindelijk vormt een priesterwijding natuurlijk ook een hoogtepunt voor het hele aartsbisdom en de gehele kerkgemeenschap.

Een priesterwijding vindt plaats tijdens de viering van de Eucharistie. Het oproepen van de kandidaten is altijd een bijzonder moment. Nadat de Schriftlezingen geklonken hebben, worden de kandidaten bij hun naam genoemd. Het Woord van God is gehoord en nu is het aan de kandidaten om daarop persoonlijk te antwoorden. “Ja, hier ben ik!” klinkt het. Het is het antwoord dat ook Mozes gaf toen de Heer hem riep.

Zending

Mozes hoedt de kudde van zijn schoonvader Jetro (Ex 3,1-6). Hij drijft de kudde ver de woestijn in. Bij de berg van God, de Horeb, roept God Mozes vanuit een brandende doornstruik bij zijn naam: “Mozes, Mozes.” Het antwoord van Mozes luidt: “Hier ben ik.” Als Mozes geantwoord heeft, openbaart God zich eerst aan Mozes als de God van zijn vaders, de God van Abraham,

de God van Isaak en de God van Jacob. Mozes krijgt vervolgens de opdracht om het volk van God, de Israëlieten, uit Egypte te leiden. Aan de roeping en het beantwoorden van die roeping zit een zending.



Rector Schnell

Bevrijding

Mozes kreeg de concrete opdracht om het volk uit Egypte te leiden. Weg uit de slavernij naar het beloofde land. Mannen die geroepen worden tot het priesterschap staan ook in de dienst van de

In deze Nieuwsbrief:

‘Ja, hier ben ik’	1
De roeping van Henk van Hamersveld	2
Jaar van de Priester: de pastoor van Ars	3
Vespers en aanbidding om roepingen	4

bevrijding, namelijk de bevrijding uit de macht van de zonde. Zij worden door Jezus geroepen “om Hem te vergezellen en door Hem uitgezonden te worden om te prediken, met de macht de duivels uit te drijven” (Mc 3,14-15).

Volmacht

De prediking, de verkondiging van het Koninkrijk Gods, behoort tot de primaire taak van de priester. Een priester (s)preekt niet alleen over het Koninkrijk van God. Nee, hij krijgt door het sacrament van de wijding ook de volmacht dit Koninkrijk van God daadwerkelijk op te bouwen en te vestigen. De volmacht die de priester ontvangt is de volmacht van de Heer zelf. Als Jezus na zijn verrijzenis voor de eerste keer aan zijn leerlingen verschijnt, dan zegt Hij tot zijn leerlingen: “Vrede zij U. Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u” (Joh 20,21). Vervolgens blaast

Jezus over de leerlingen en zegt: “Ontvangt de Heilige Geest. Aan wie ge de zonden vergeeft, zijn ze vergeven, en aan wie ge ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven” (Joh 20,22). Een priester wordt opgenomen in het dienstwerk van de Heer en kan op grond van de wijding met volmacht zonden vergeven en heil in onze wereld en in het leven van mensen bewerken.

Uitnodiging

Eén bepaalde persoon wordt door God geroepen om als

priester in de Kerk te werken. Een priesterwijding is echter geen persoonlijk feestje, maar een viering van de hele gemeenschap en daarmee een viering voor iedereen. In het Jaar van de Priester, dat samenvalt met de viering van het 30-jarig jubileum van het Ariënskonvikt, zullen maar liefst vier van onze studenten tot priester gewijd worden. Als priesteropleiding en als aartsbisdom kunnen we ons geen mooier cadeau bedenken. Op 7 november aanstaande worden

twee diakens tot priester gewijd. Op 12 december aanstaande zullen twee priesterkandidaten de diakenwijding ontvangen. Zij zullen een half jaartje later, op zaterdag 29 mei 2010, de priesterwijding ontvangen. Elders in dit nummer vindt u een uitnodiging voor de eerste twee wijdingen. U bent van harte welkom om deze bijzondere plechtigheden mee te vieren.

Rector N.M. Schnell

De roeping van Henk van Hamersveld

Op 3 juni 1981 ben ik geboren in Hoevelaken. Na 4 jaar kreeg ik een zusje en verhuisden we naar het mooie Hooglanderveen, de geboorteplaats van mijn vader en opa. Hooglanderveen was een dorp en ligt ten noorden van Amersfoort. Hier heb ik met veel plezier mijn jeugd doorgebracht en ging ik naar de basisschool. Vanaf mijn 6^{de} namen mijn ouders mij mee naar de parochiekerk St. Joseph en na mijn Eerste Heilige Communie werd ik misdienaar en later acoliet.

Tijdens de laatste jaren op de basisschool en vooral op de mavo wordt er regelmatig gevraagd wat je later wilt worden. Voor sommigen is het dan helder wat ze willen worden en zij geven hier een stellig antwoord op, velen ech-



ter twijfelen. ‘Wat wil ik nu echt?’ is een vraag die ik mij vaak gesteld heb. Ik had hier wel enkele antwoorden op. Zo wilde ik wel priester worden, ik vond het geweldig om te zien wat onze pastoor allemaal deed. Daarnaast vond ik het boerenwerk ook erg leuk klinken. Ik was dan ook veel bij mijn opa en oma op de boerderij te vinden. Al snel kwam ik tot de ontdekking dat de Nederlandse wet zeer veel vraagt van de boeren en dat het houden van een keuterboerderij zoals mijn opa had niet meer reëel is. Mijn vader is als tim-

timmerman bezig en ook dat leek mij wel wat.

Bouwkunde

De keuze om voor het priesterschap te gaan vond ik geen gemakkelijke en omdat ik nog vele vragen had heb ik toen eerst bouwkunde op het MBO en later het HBO gestudeerd. Tijdens deze studie vroeg ik mij regelmatig af, wat God nu van mij verwacht en welke toekomst er voor mij in het verschiet zou liggen. De gedachten aan het priesterschap bleven terugkomen en zorgden voor enige twijfel. Zelf wist ik

niet goed wat ik wilde en de keuze om voor het priesterschap te gaan, is geen lichte.

Het roer om

Een paar jaar terug besloot ik het roer om te gooien en dat ik toch meer voor de Kerk wilde betekenen. De keuze voor het priesterschap vond ik nog steeds erg lastig. Daarom ben ik toen, nu ongeveer twee jaar terug, begonnen met de studie theologie aan de Faculteit Katholieke Theologie van de Universiteit van Tilburg. Hier leerde ik meer over onze prachtige Kerk en ons geloof kennen en ontmoette ik ook enkele seminaristen van het Ariënskonvikt. De kriebels om priester te worden, waren gebleven en werden sterker en met behulp van onze oud-pastoor, vicaris H. Pauw, ben ik dit gaan onderzoeken.

Aangenomen!

Het onderzoeken van een roeping is geen gemakkelijke onderneming en vergt tijd en gebed. Dit heb ik dan ook nog lang niet voltooid. Inmiddels heb

Dankbaar jegens God deel ik u met vreugde mede dat de Aartsbisschop van Utrecht

Mgr. Dr. W.J. Eijk

door handoplegging en gebed tot priester zal wijden

Marc Oortman**Jaap Scholten**

Van harte nodig ik u uit bij deze wijdingsplechtigheid aanwezig te zijn.
De plechtigheid vindt plaats op zaterdag 7 november 2009 om 10.30 uur
in de Kathedrale Kerk van Sint Catharina, Lange Nieuwstraat 36, Utrecht.

Na de wijdingsplechtigheid is er gelegenheid tot feliciteren in de Nicolaikerkerk, Nicolaaskerkhof, Utrecht.

In deze tijd van voorbereiding vraag ik om uw gebed voor de wijdelingen.

Drs. N.M. Schnell
rector Ariënskonvikt, priesteropleiding Aartsbisdom Utrecht

Priesters die willen deelnemen aan de corona worden verzocht zich vóór de viering met albe en witte stola aan de pastorie van de St.-Catharinakathedraal te vervoegeen, Nieuwegracht 61.

Correspondentieadressen:

Marc Oortman
Dorpstraat 9
6923 AA Groessen

Jaap Scholten
Brahmslaan 87
3862 TB Nijkerk

ik al een paar meter op deze weg afgelegd. Zo ben ik een paar keer op gesprek geweest bij de rector van het convict en heb ik hier het Paastriduüm mee gevierd. Daarnaast had ik regelmatig gesprekken met onze oud-pastoor. Dankzij deze gesprekken, het Paastriduüm en de bisdomreis naar Lourdes dit voorjaar, werd het voor mij duidelijk en besloot ik om mij aan te melden. Op 24 juni, het hoogfeest van St. Johannes, vond

het eindgesprek plaats. Deze periode was behoorlijk spannend. Gelukkig werd ik al vrij snel gebeld door de rector dat ik aangenomen was. Een boodschap die zoals u wel zult begrijpen vreugde en een jubelstemming bracht, maar ook een zekere spanning. Wat zal de komende tijd mij gaan brengen en hoe zal het mij vergaan?

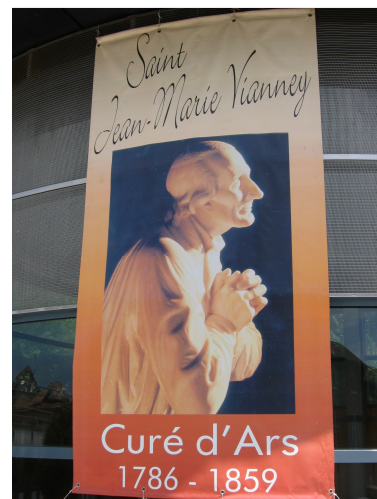
Henk van Hamersveld

Jaar van de Priester: de pastoor van Ars

Paus Benedictus XVI opende op 19 juni het Jaar van de Priester. Hij deed dat naar aanleiding van de 150^{ste} sterfdag van de heilige Jean Marie Vianney, beter bekend als de pastoor van Ars (8 mei 1786 – 4 augustus 1859). Deze Franse priester werd al spoedig na zijn dood heilig verklaard en in 1929 uitgeroepen tot patroon van de pastoors. Onze paus heeft hem vanwege zijn bijzondere betekenis nu gemaakt tot patroon van alle priesters.

Wat maakte hem zo bijzonder? Menselijk gesproken zat alles tegen. Hij groeide op in de tijd van de Franse Revolutie, die

niets van Kerk en geloof moest hebben. Veel priesters verlieten in die tijd hun ambt en maatschappelijk was er een zeer



kerkvriendelijk klimaat. Zelf had Jean Marie Vianney een zeer zwakke gezondheid en de slechtste resultaten op het seminarie. Hij werd weggestuurd en moest het in een ander bisdom opnieuw proberen.

Na zijn priesterwijding in 1815 mocht hij de eerste tijd geen biechtvader zijn vanwege zijn te magere examenresultaten. Uiteindelijk werd hij benoemd tot pastoor in Ars, iets ten noorden van Lyon. Het was een gehucht van 230 parochianen, waar praktisch niemand in de kerk kwam en waar hij zo-gezegd niets kapot kon maken. Collega's uit de buurt lachten hem achter zijn rug uit. Door zijn intense gebedsleven en onvermoeibare pastorale inzet veranderde die situatie echter totaal. Zijn parochie kwam tot bloei. Hij werd de geestelijk raadsman en biechtvader van velen. Biechtte aanvankelijk – net als in onze tijd – bijna niemand, op den duur kwamen er 20 mensen per dag... en dat werden er 400 per dag! Uiteindelijk kwamen ze vanuit heel Frankrijk voor een biecht-gesprek, om hun hart te luchten en van deze heilige priester goede adviezen te ontvangen voor hun geestelijk leven. Dat gaf voor ontelbaar veel mensen de kracht tot een vernieuwd geloofsleven. Deze priester is het voorbeeld bij uitstek, dat God door het geloof en vertrouwen van één mens, een woestijn tot bloei kan brengen.

Priester worden?

Stel dat uw zoon priester wil worden – er zijn zo'n 80 priesterstudenten in Nederland – hoe zou u dan reageren? Ruim

Dankbaar jegens God deel ik u met vreugde mede dat de Aartsbisshop van Utrecht

Monseigneur Dr. W.J. Eijk

door handoplegging en gebed tot diaken zal wijden

Anton ten Klooster

Wouter de Paepe

Van harte nodig ik u uit bij deze wijdingsplechtigheid aanwezig te zijn.
De plechtigheid vindt plaats op zaterdag 12 december 2009 om 10.30 uur
in de Kathedrale Kerk van Sint Catharina, Lange Nieuwstraat 36, Utrecht.

Na de wijdingsplechtigheid is er gelegenheid tot feliciteren op de pastorie aan de Nieuwegracht 61, Utrecht.

In deze tijd van voorbereiding vraag ik om uw gebed voor de wijdelingen.

Drs. N.M. Schnell
rector Ariënskonvikt, priesteropleiding Aartsbisdom Utrecht

Correspondentieadressen:

Anton ten Klooster
Sint Michielsstraat 1
7255 AP Hengelo (GLD)

Wouter de Paepe
Loerikseweg 12
3991 AD Houten

veertig jaar geleden zouden praktisch alle katholieke ouders trots geweest zijn als hun zoon zou kiezen voor het priesterschap. Dat er nu nogal wat reserves zijn in een gemiddeld katholiek gezin, is één van de redenen voor het priestertekort. Maar er zijn natuurlijk meer oorzaken. Allereerst is onze samenleving niet erg kerkvriendelijk. Dan is er de onbekendheid met het eigen geloof en soms ook het gebrek aan enthousiasme om van je geloof te getuigen en er iets voor over te hebben. En veel katholieken hebben de trouw aan de zondagse Eucharistie en het regelmatige gebed ingeruild voor het motto: "Ik doe er wat aan, als ik er behoefte aan heb." Maar omdat eigenlijk geen enkele relatie echte betekenis voor je kan hebben als hij vrijblijvend is, is bij veel mensen de plaats

die ze aan God geven de sluitpost geworden van het alledaagse leven.

Velen zien dit, gaan vervolgens bij de pakken neerzitten en komen niet verder dan klagen. Het valt op dat er een aantal parallellen is met de situatie die de pastoor van Ars in zijn tijd heeft ervaren. Toch heeft hij de moed niet verloren, integendeel! Ik denk dat ook nú het gebed, de inzet en het enthousiasme van enkelen al het begin kunnen zijn van een ommekeer, als we er zelf maar in durven geloven.

God blijft roepen

De roeping komt van God zelf. Of iemand die roepstem herkent en "ja" durft te zeggen, hangt mede van ons allemaal af. Ons gebed voor de huidige priesters en voor roepingen, én onze bijdrage aan een enthousiast kerkelijk klimaat zijn een onmisbare inbreng in dit *Jaar van de Priester* en daarna.

Vicariss A.J.J. Woolderink

Vespers en aanbidding om roepingen

In het kader van het Jaar van de Priester vinden de vespers en aanbidding, die leden van de convicts-gemeenschap al vele jaren samen met een gebedsgroep bidden, sinds kort plaats in de Willibrordkerk (Minrebroederstraat 21 Utrecht). Wie zich aan wil sluiten, is elke maandag van harte welkom (18.40 uur Vespers (liturgie is aanwezig); 19.00 uur Aanbidding van het heilig Sacrament; 19.45 uur Rozenkransgebed).



Fonds Priesteropleiding
Dijnseburg